

Keskkonnaministri määruse „Keskkonnaministri 28.06.2016. a määruse nr 17 „Toetuse andmise tingimused meetme „Ettevõtete ressursitõhusus“ tegevuse „Energia- ja ressursiauditite läbiviimine“ jaoks avatud taotlemise korral“ muutmise “eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

Määruse eelnõuga (edaspidi *eelnõu*) täpsustatakse toetuse andmise tingimusi meetme „Ettevõtete ressursitõhusus“ tegevuse „Energia- ja ressursiauditite läbiviimine“ korral.

Eelnõu ja selle seletuskirja koostasid Keskkonnaministeeriumi keskkonnakorralduse osakonna nõunik Mihkel Krusberg (e-post mihkel.krusberg@envir.ee, telefon 626 0752), peaspetsialist Marika Lillemets (e-post marika.lillemets@envir.ee, telefon 626 2867) ning eelarve ja strateegia osakonna peaspetsialist Eerika Purgel (e-post eerika.purgel@envir.ee, tel 626 0709). Õigusekspertiisi tegi õigusosakonna jurist Rene Lauk (e-post rene.lauk@envir.ee, telefon 626 2948). Riigiabi reeglite kohase vastavusanalüüsi ja ekspertiisi tegi SA Keskkonnainvesteeringute Keskus.

2. Eelnõu sisu

Eelnõu koosneb 14 punktist. Lisaks täpsustatakse ühe sätte selgitust.

Punktiga 1 muudetakse §-s 1 meetme nime, kuna muudatus on tehtud rakenduskavas. Edaspidi kasutatakse segaduse vältimiseks meetme nimena „Ettevõtete ressursitõhusus“.

Punktiga 2 muudetakse § 6 lõike 1 punkti 4.

Muudatus on vajalik, kuna määruses kasutatakse pärast ühikuhinna alusel toetuse suuruse määramist mõistet „toetuse suurus“ erinevas tähenduses kui mõistet „vähese tähtsusega abi suurus“. Nimelt määratakse toetuse suurus § 9 kohaselt ettevõttele kui tootmisüksusele, mida auditeeritakse. Kuid vähese tähtsusega abi andmisel määratakse abi suurus vähese tähtsusega abi määruse artikli 2 lõikes 2 sätestatud reegleid järgides. See tähendab, et kui ettevõtjad on omavahel seotud vähese tähtsusega abi määruse mõttes, siis kumuleeritakse neile ettevõtjatele antav toetus.

Punktiga 3 täpsustatakse § 6 lõike 1 punktis 6 vähese tähtsusega abi andmisega seotud säilitamiskohutust. Kuna ressursiauditite toetust anti juba 2016. aastal, jätab kehtiv sõnastus võimaluse, et säilitamiskohutus algaks pärast viimase ressursiauditi toetuse andmist, aga tegelikkuses arvestatakse ikkagi konkreetse projektiga seotud ajaraami. Seetõttu lisatakse kümne aasta säilitamiskohustuse alguseks taotluse rahuldamise otsuse kuupäev.

Punktiga 4 täpsustatakse § 6 lõike 2 punktis 2 vähese tähtsusega abi andmisega seotud piirmäära. Hetkel kehtiva järgi on põllumajandusliku vähese tähtsusega abi piirmäär Eestis alates 25.05.2020 25 000 eurot.

Punktiga 5 täpsustatakse § 6 lõike 2 punktis 3 vähese tähtsusega abi andmisega seotud säilitamiskohutust. Kuna ressursiauditite toetust anti juba 2016. aastal, jätab kehtiv sõnastus võimaluse, et säilitamiskohutus algaks pärast viimase ressursiauditi toetuse andmist, aga tegelikkuses arvestatakse ikkagi konkreetse projektiga seotud ajaraami. Seetõttu lisatakse kümne aasta säilitamiskohustuse alguseks taotluse rahuldamise otsuse kuupäev.

Punktiga 6 muudetakse § 7 lõiget 5. Muudatus on vajalik, et anda rakendusüksusele õigus otsustada projekti põhjal, kui palju võib abikõlblikkuse perioodi pikendada, kuna iga projekt on

erinev ja ka põhjused on erinevad, miks projektid vajavad rohkem aega, mistõttu ei ole kuue kuu piirang mõistlik. Abikõlblikkuse perioodi pikendamiseks peab taotleja tooma mõjuva põhjuse igal juhul. Kõige hilisem kuupäev abikõlblikkuse perioodi lõppemiseks on 31. detsember 2023. Rakendusüksusele on antud küll võimalus projekti põhjal otsustada, aga samas peab rakendusüksus jälgima, et ei tekiks ohtu, et projektid jäävad ellu viimata ja toetus eesmärgipäraselt kasutamata. Seega muudatus ei tähenda, et projekte saab mõjuva põhjuseta pikendada. Rakendusüksus ei arvesta ka praegu projektide kestuse korral seda piirangut.

Punktiga 7 muudetakse § 9 ja see sõnastatakse uuesti.

Muudatus on seotud standardiseeritud ühikuhinna rakendamisega. Muudetakse ka paragrahvi nimetust, kuna seoses standardiseeritud ühikuhinnaga on edaspidi oluline toetuse suurus, mitte toetuse osakaal. Toetuse osakaal on 50% VV kinnitatud meetme nimekirja kohaselt. Standardiseeritud ühikuhinna kohta on teave toodud punktis 10 ja seletuskirja lisas, mis sisaldab standardiseeritud ühikuhinna analüüsi.

Lisaks täpsustakse ettevõtte suuruse määramist. Nimelt ei arvestata ettevõtte suuruse määramisel sidusettevõtjaga ega partnerettevõtjaga, kellega ettevõtja, kes toetust taotleb, seotud on, vaid konkreetset ettevõtet kui tootmisüksust. Ettevõtte suurus ja sellest lähtudes ka toetuse suurus määratakse toetust taotleva ettevõtte suuruse järgi, mitte sidus- ja partnerettevõtjatega konsolideeritud aruannete põhjal, nagu on ettevõtja suurus määratud grupierandi määrukses. Sidus- ja partnerettevõtjatega seotust grupierandi määrukses ja ühe ettevõtja mõistet komisjoni määrukse (EL) nr 1407/2013 mõttes arvestatakse VTA jäägi kontrollimisel.

Punktiga 8 sõnastatakse § 11 lõige 1 uuesti.

Muudatus on vajalik, et taotlema saaksid tulla ka ettevõtted, kellel on mitmeid tegevusalasid (samas ettevõtte põhitegevuse ehk suurima müügitulu lõikes ei mahu tegevusala EMTAK jao B või C tegevuste alla) ja on oma ettevõtted konsolideerinud üheks ettevõtteks ning peaksid seetõttu hakkama ettevõtet tükitama. Muudatus võimaldab toetust taotlema tulla ka ettevõtetel, kelle kõrvaltegevus moodustab taotlemise hetkel vähemalt 20% müügitulust. Taotleja saab taotlemisel määrata ainult ühe tegevusala, mille alusel ta taotleb, ning projekti mõju peab avalduma samas tegevusalas.

Lisaks muudetakse selle lõike punkti 2, kuna enam ei ole mõistlik toetada metsataimekasvatavaid, arvestades ressursitõhususe meetme tulevaste toetusvoorude sihtgruppi. Selle asemel lisatakse võimalus tulla taotlema taime- ja loomakasvatuse, jahinduse ja neid teenindavate tegevusalade ettevõtetel (EMTAK jagu A01, eelkõige taimekoodidega 0113 – köögivilja- ja melonikasvatuse, juurvilja- ja mugulviljakasvatuse, 0124 – õuna- ja luuviljaliste puuviljade kasvatuse, 0125 – muu puuvilja-, marja ning pähklikasvatuse, 0130 – taimede paljundamine, 01191 – lillekasvatuse ning 0163 – saagikoristusjärgsed tegevused). 2021. aasta II poolaastal alanud kiire energiahindade tõus mõjutab kõiki ettevõtteid, sealhulgas toidu- ja joogitööstust ning põllumajandust.

Ettevõtjatel tuleb üle vaadata võimalikud kokkuhoiukohad, et tõhustada energiatarvet ning seonduvaid kulusid. Ressursiaudit on esimene samm liikumaks energiakulude kokkuhoiuks suunatud investeeringute poole. Kui toidutööstused saavad juba taotlema tulla, siis põllumajandustootjatel selline võimalus puudub. Maaeluministerium on seadnud eesmärgiks ÜPP raames toetada keskkonناسäästlikke investeeringuid, sh energiakokkuhoiu saavutamiseks katmikaladel või laopindade parandamisel. Energiakulude osatähtsus ulatus FADN andmetel 2020. aastal aianduse tootmistüübis kuni 12%-ni vahetarbimises, praeguse energiahinna tõusu juures võib see suurendada veel kuni 2% võrra. Katmikaiandus on keskmisest suurema energiamahukusega. Katmikaiandusega tegeleb Eestis 2020. aasta põllumajandusloenduse andmetel 161 majapidamist. Maagaasi kasutatakse katmikaianduses ca 9 mln m³ aastas, samal ajal kui 29 suuremat toidu- ja joogitööstust tarbivad ~28 mln m³ aastas. Laopinnad ja külmutus on oluline värske kodumaise köögi- ja puuvilja säilitamisel ning tarbijale pakkumisel ka

hooajavälisel perioodil. Eestis on vähemalt 5 hektaril avamaaköögivilja, puuvilja- ja marjakasvatatajaid kokku ligikaudu 200 ja vähemalt 50 hektaril kartulikasvatatajaid 15. Eesti Maaülikooli uuringust „Toidujäätmete ja toidukadude teke Eesti põllumajanduses ja kalanduses“ selgub, et näiteks maasikakasvatuses on vajadus ja soov jahutustingimusi saagikadude vähendamiseks parandada. Kartulikasvatuses on üheks kao tekkepõhjuseks mitteoptimaalsed hoiutingimused ning 48% uuringus osalejatest peab säilitamis- ja hoiutingimuste parandamist oluliseks.

Punktiga 9 tunnistatakse § 12 lõige 3 kehtetuks.

Muudatus on seotud standardiseeritud ühikuhinna rakendamisega. Enam pole vaja esitada kolme võrreldavat hinnapakumist.

Punktiga 10 muudetakse § 17 lõiget 5.

Rakendusüksus moodustab rakendusasutuse ettepanekul taotluse hindamiseks hindamiskomisjoni, kuhu kaasab vajaduse korral rakendusasutuse esindajaid ja eksperte. Muudatus võimaldab rakendusüksusel otsustada vajaduse korral, kas lisaks rakendusüksuse töötajatele tuleks teisi kaasata või mitte. Lisatakse ka nõue, et komisjon tuleb moodustada edaspidi rakendusasutuse ettepanekul, et tagada toetuse eraldamise kooskõla määruses sätestatud eesmärkidega.

Punktiga 11 muudetakse § 18 lõiget 2.

Muudatus on seotud standardiseeritud ühikuhinna rakendamisega. Kuna enam pole vaja kontrollida kolme hinnapakumise olemasolu, lüheneb ka menetlemise aeg.

Punktiga 12 tunnistatakse § 20 lõiked 2 ja 3 kehtetuks.

Muudatus on seotud standardiseeritud ühikuhinna rakendamisega. Enam ei ole vaja esitada võrdlevaid hinnapakumisi ega lepingut. Standardiseeritud ühikuhinna alusel toetuse andmisel makstakse toetus välja vaid määratud summas ja juhul, kui toetuse maksmise eelduseks olev tulemus (määruses esitatud nõuetele vastav ressursiauditi aruanne) on täielikult saavutatud ja selle saavutamine projekti abikõlblikkuse perioodil on tõendatav. Toetuse summa tuuakse välja taotluse rahuldamise otsuses.

Toetuse saaja peab esitama maksetaotluse juurde auditi aruande. Lisaks peab esitama töö üleandmis-vastuvõtmisakti, mille alusel saab rakendusüksus veenduda, et projektis võetud eesmärk on saavutatud abikõlblikul perioodil ehk auditi aruanne on koostatud ja valminud abikõlblikkuse perioodil.

Punktiga 13 muudetakse § 23 lõikeid 1–3.

Lõikes 1 muudetakse toetuse maksmise alust. Toetust makstakse standardiseeritud ühikuhinna alusel ühendmääruse § 7 järgi. Pärast eelnõukohase määruse jõustumist tegelike kulude alusel meetmest toetust ei maksta. Taotlused, mis on rakendusüksuse menetluses, lahendatakse taotlejale soodsamal viisil.

Toetuse suuruse määrab rakendusüksus taotluse rahuldamise otsusega. Standardiseeritud ühikuhinna ehk toetuse suuruse määramiseks esitab taotleja info soovitava auditi ja ettevõtte suuruse kohta. Selle esitatud toetussumma põhjendatust hindab rakendusüksus toetuse andmise tingimuste põhjal ning tuginedes standardiseeritud ühikuhinna analüüsile (seletuskirja lisa). Samuti määratakse taotluse rahuldamise otsuses vastavalt taotlusele, millise toetatava tegevuse jaoks toetust antakse, kas ülevaatliku auditi või detailse auditi tegemiseks. Vastavalt sellele tuleb ka projekti tulemus saavutada ning tulemuse saavutamise tõendamiseks esitada rakendusüksusele valminud auditi aruanne.

Toetussummad on samuti kehtestatud, lähtudes standardiseeritud ühikuhinna analüüsist, mistõttu suuremat toetust ei maksta, kui analüüsi tulemusel selgub.

Väljamakse saamiseks esitab toetuse saaja rakendusüksusele tehtud auditi ehk projekti väljundi (tulemuse ühendmääruse mõistes) ja selle üleandmis-vastuvõtmisakti, millest rakendusüksus saab kontrollida töö valmimist abikõlblikkuse perioodil.

Määruse § 22 lõike 2 kohaselt peab valminud audit vastama määruse lisas sätestatud nõuetele. Nõuetele vastavust kontrollib rakendusüksus enne väljamakse tegemist.

Lõikes 2 muudetakse toetuse maksmise alust seoses standardiseeritud ühikuhinna rakendamisega. Seletuskirja lisas on standardiseeritud ühikuhinna analüüs.

Lõike 3 muudatus on seotud standardiseeritud ühikuhinna rakendamisega. Enam pole vaja kõiki dokumente esitada. Tuleb esitada vaid üleandmis-vastuvõtmisakt, millest peab nähtuma, et teenus osutati abikõlblikkuse perioodil.

Punktiga 14 asendatakse määruse lisa „Nõuded ressursiauditile“ uue lisaga.

Täpsustakse ressursiauditi nõudeid, peamiselt seoses ülevaatliku auditi sobivusega väikeprojektide vooruks, sh täiendatakse tabelit 1, viies selle vastavusse juba varem tehtud muudatustega. Lisatakse viited energiaauditi nõuetele eelkõige kütustega seondult. Täpsustakse nõudeid, et auditite põhjal oleks taotlejalt lihtsam teha taotlust, sh seireplaan, hindamiskriteeriumid.

Paragrahvi 17 lõike 3 punktid 1 ja 2.

Õigusselguse tagamiseks ja praktikas tekkinud küsimustele vastamiseks täpsustame kehtiva punkti selgitust, seda muutmata. Kuluefektiivsuse hindamine tugineb ühikuhinna analüüsile. Seletuskirja lisas on standardiseeritud ühikuhinna analüüs.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Määrus on kooskõlas Euroopa Liidu õigusaktidega ja struktuuritoetuse seadusega.

Eelnõu koostamise aluseks on järgmised EL-i määrused:

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide – Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi – kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1083/2006;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1301/2013, milles käsitletakse erisätteid Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgi kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006;
- Euroopa Komisjoni määrus (EL) nr 651/2014, 17. juuni 2014, ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks;
- Euroopa Komisjoni määrus (EL) nr 1407/2013, 18. detsember 2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes;
- Euroopa Komisjoni määrus (EL) nr 1408/2013, 18. detsember 2013, muudetud komisjoni määrusega (EL) 2019/316, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandussektoris.

4. Määruse jõustumine ja mõjud

Eelnõu jõustub üldises korras. EL-i 2014–2020 vahenditega on võimalik ellu viia tegevusi Eesti toodete ja teenuste ressursimahukuse vähendamiseks. Selleks on vaja teha investeeringuid ressursisäästulahendustesse ressursside (sh energia) tõhusamaks kasutamiseks ja lisandväärtuse suurendamiseks.

Toetus on tõuge ettevõtetele ressursitõhususse investeerimise soodustamiseks. Toetust rahastatakse EL-i 2014–2020 vahenditest ning seega ei mõjuta otseselt valitsussektori eelarvepositsiooni. Ettevõtted, mis jäävad Euroopa Regionaalarengu Fondi vahendite piiratud tõttu toetusest ilma, saavad rahalisi vahendeid edaspidi taotleda SA KIK keskkonnaprogrammist.

Toetusega aidatakse ettevõtetel teha investeeringuid ressursitõhususe suurendamiseks. See saavutatakse nii seadmete väljavahetamisega parema (nt energiatõhusama) tehnoloogia vastu, seadme soetamisega oma tootmisjääkide kasutamiseks, uute IT-lahendustega tootmisprotsessis, tootmisprotsessi ümberkujundamisega, keskkonnajuhtimissüsteemide rakendamisega kui ka hoonete renoveerimisega (eeldusel, et see on otseselt seotud tootmise või teenusega).

Meetme tegevusega panustatakse Euroopa rohelistesse kokkuleppesse, komisjoni juhtalgatuse „Ressursitõhus Euroopa“, EL-i tööstusheite, energiatõhususe ja jäätmete direktiivide eesmärkide saavutamise parima võimaliku tehnika kasutuselevõtu ning jäätmete korduskasutuseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu edendamiseks. Nii Euroopa rohelepe kui ka Eesti 2035 strateegia eesmärk on jätkusuutliku ja süsinikuvähese majanduskasvu tagamine ning ka teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni (TAI) strateegias on ressursitõhusus määratletud ühe olulisema kasvualana. Selle tagamiseks tuleb jätkata tootmise kasvu lahtisidumist suurenevast ressursikasutusest.

Määruse rakendamisel suureneb õigusselgus toetuse taotlemisel ja lihtsustub toetuse saamine. Muudatused aitavad lihtsustada menetlust ja selle aega lühendada. Eeldatavalt kasvab huvi toetuse taotlemisel ja tegevuste elluviimisel kulude lihtsustatud hüvitamisviisi kasutuselevõtmisest, mis vähendab toetuse saajate projekti elluviimiseks tehtavaid halduskulusid.

KIK on analüüsinud kõnealuse toetuskeemi ja riigiabi nõuete suhet. On selge, et tegemist on sellise abi andmisega, mis vastab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 riigiabi kriteeriumitele. Olukorras, kus tegemist on olemuslikult riigiabiga, tuleb abi andmiseks analüüsida eelkõige kolme tüüpivõimalust: 1) riigiabi andmine riigiabi Euroopa Komisjoni loa alusel; 2) riigiabi andmine EK määruse nr 651/2014 (ÜGEM) alusel või 3) abi andmine vähese tähtsuse abina EK määruse nr 1407/2013 alusel.

Esimene võimalus, riigiabi andmine Euroopa Komisjoni loa alusel, on pikk ja aeganõudev protsess, mis on tavaolukorras välistatud, luba antakse üldiselt erandolukorras väga kaalukate majanduslike, regionaalpoliitiliste või õiguslike põhjuste esinemise korral. Isegi kui need põhjused esineks ning luba antaks, ei ole seda võimalust menetluslikult otstarbekas kasutada, kui on olemas muud lihtsamad võimalused. KIK ei näinud, et oleks selliseid kaalukaid argumente, mis võiksid õigustada EK loa saamist. Samuti, arvestades alternatiivide olemasolu, ei oleks see nii või naa otstarbekas olnud.

Teise võimaluse, abi andmise ÜGEM alusel, analüüsis KIK samuti läbi. KIK ei tuvastanud ÜGEM-ist sellist toetuskeemi, mille alusel saaks kõnealusel juhul riigiabi anda.

Kolmas võimalus on anda abi vähese tähtsuse abina (VTA). VTA andmisele kõnealusel juhul EK määrus 1407/2013 mingeid põhimõttelisi takistusi ei tee. Arvestades toetuste väikest mahtu

ja asjaolu, et (nagu analoogse abi andmine on senises praktikas näidanud) sellise abi taotlejatel on üldjuhul ka piisavas koguses „VTA jääki“, on VTA andmine selles meetmes lubatav, efektiivne ja otstarbekas.

Seega on toetus vähese tähtsusega abi. Kui ettevõtjal ei ole vähese tähtsusega abi vaba jääki, siis ettevõtja meetmest toetust ei saa. Vähese tähtsusega abi jääki kontrollib SA KIK, sealjuures arvestades kõiki vähese tähtsusega abi andmise reegleid ning silmas pidades taotlejaga seotud sidusettevõtjaid ja partnerettevõtjaid.

5. Eelnõu kooskõlastamine

Eelnõu esitati kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile, Riigi Tugiteenuste Keskusele ja läbivate teemade eest vastutavatele ministeeriumitele eelnõude infosüsteemi EIS kaudu ning ühtekuuluvuspoliitika fondide rakenduskava 2014–2020 valdkondlikule juhtkomisjonile. Rahandusministeerium, Riigi Tugiteenuste Keskus, Maaeluministeerium ja Siseministeerium kooskõlastasid määruse märkustega, teised ministeeriumid ja valdkondlik juhtkomisjon kooskõlastasid märkusteta.

Kooskõlastustabel

I.	Riigi Tugiteenuste Keskuse seisukoht: kooskõlastatakse märkustega arvestamisel	KeMi tegevus:
1.	Ametliku vastuskirja ei edastata. Eelnõu § 9 lg 1 on toodud toetuse suurus, mis seletuskirjast lugedes tuleb välja, on 50%. Palume tuua välja ka standardiseeritud ühikuhinnad, mis on leitud kogu abikõlblikele kuludele.	Arvestatud. Toetus on kogu abikõlblikust kulust 50%, § 9 lisatud lõige 4: toetuse osakaal on 50% standardiseeritud ühikuhinnast.
II.	Rahandusministeeriumi seisukoht: kooskõlastatakse märkustega arvestamisel:	KeMi tegevus:
1.	<u>Eelnõu punktid 2 ja 3 (§ 6 lg 1 punkt 6 ja lg 2 punkt 3):</u> pole selge, miks lisatakse tekst, et vähese tähtsusega abi puhul algab 10-aastane säilitamiskohustus projekti lõppmakse kuupäevast. Euroopa Komisjoni vähese tähtsusega abi määruste (EL) nr 1407/2013 ja nr 1408/2013 on toodud kohustus säilitada abi andmisega seotud andmeid „kümne aasta jooksul alates päevast, mil selle kava alusel anti viimast korda üksikabi“. Abi andmise hetkena käsitatakse vastavalt eelnimetatud komisjoni määruste artikkel 3 lõikele 4 „aega, mil ettevõtjale antakse kohaldatavate riigi õigusaktide alusel seaduslik õigus seda abi saada, sõltumata vähese tähtsusega abi ettevõtjale	Arvestatud. Kuupäev täpsustatud, selleks on taotluse rahuldamise otsus.

	<p>väljamaksmise kuupäevast“. Seega kavandatakse eelnõuga pikemat dokumentide säilitamiskohustust, kui seda nõuvad vähese tähtsusega abi reeglid. Kuigi liikmesriik võib muidugi kehtestada ka rangemad reeglid, siis soovitame kaaluda selle muudatuse vajadust.</p>	
	<p><u>Eelnõu punkt 7 (§ 11 lg 1 muutmine)</u>: seoses põllumajandusliku tegevusega tegelevate ettevõtjate (§ 11 lg 1 punkt 2) väljajätmisega soovitame kaaluda, kas § 6 lõige 2 on enam vajalik.</p>	<p>Mitte arvestatud, kuna MEMi ettepanekul lisasime taotlejateks EMTAK koodiga A01 ettevõtted, kes taotlevad selle alusel.</p>
<p>2.</p>	<p>Seletuskiri:</p> <p><u>1.Osa 2 selgitus eelnõu punkti 6 muutmise kohta</u>: juhime tähelepanu, et vähese tähtsusega abi jäägi kontrollimisel tuleb kasutada vaid „ühe ettevõtja“ mõistet nagu see on sätestatud komisjoni vähese tähtsusega abi määruse (EL) nr 1407/2013 artikkel 2 lõikes 2. Seega ei ole asjakohane seletuskirja selle osa viimases lauses viidata ka grupierandi määrusele.</p> <p><u>2.Osa 3 (viide Euroopa Komisjoni määrusele (EL) nr 651/2014)</u>: viide tuleks välja jätta, kuna määruse alusel ei anta toetust komisjoni määruse 651/201 alusel, samuti ei ole ettevõtja suuruse määramine kooskõlas nimetatud määruse I lisas toodud tingimustega - vt eelnõu p 6 (§ 9 lg 3)), mille kohaselt ei arvestata ettevõtja suuruse määramisel sidusettevõtja ja partnerettevõtja andmetega.</p> <p><u>3.Osa 4 (selgitus vähese tähtsusega abi kohta)</u>: palume kaaluda, kas on vaja selgitada, miks antakse määruse raames vähese tähtsusega abi (mitte nt grupierandi riigiabi või riigiabi Euroopa Komisjoni loa alusel), kuna juba algses, 2016. a koostatud eelnõu seletuskirjas oli kirjutatud, et määruse alusel antakse vähese tähtsusega abi. Eelnõuga seda</p>	<p>Mitte arvestatud.</p> <p>Punktide 1 ja 2 korral: grupierandimääruse viide on toodud selleks, et arvestada erinevaid toetuse andmise võimalusi erinevatele ettevõtetele. Punkti 3 korral: Rahandusministeerium ja korraldusasutus on eelnevalt teada andnud, et peame kõikide muudatuste korral riigiabi teemat põhjalikult kaalutlema.</p>

	lähenedmist ju ei muudeta ja uusi toetatavaid tegevusi ei lisata.	
III.	Sotsiaalministeeriumi ettepanek e- kirja teel:	KeMi tegevus:
1.	Jääb arusaamatuks § 9 muudatus kontekstis, et mis on toetuse %, kas nüüd 100%?	Arvestatud. Toetus on kogu abikõlblikust kulus 50%, § 9 lisatud lõige 4: toetuse osakaal on 50% standardiseeritud ühikuhinnast.
IV.	Meetme töörühma tagasiside 04.02.2022:	KeMi tegevus:
1.	Mitte lisada ressursiauditi nõuetesse (määruse lisa 1), et auditi tegemisel tuleb arvestada kasvuhooonegaaside heite vähenemist. KHG heite arvutamisel on veel ühtsed arvutusalsused seadmata, mistõttu tuleks esmalt teha vastavad juhendmaterjalid ja põhimõtted kokku leppida kui see saaks olema auditi nõue.	Arvestatud. Muudatus on määruse lisast välja jäetud. Tegevus on vajalik, aga see vajadus täidetakse hiljem toetuse saamisel.
2.	Eemaldada nõue, et juhtaudiitor peab olema läbinud ressursijuhtimise teemalise koolituse. Leiti, et mõistlikum oleks antud viide nõuetest kustutada, kuna teised nõuded on juba piisavalt kõrged ja konkreetsed.	Arvestatud. Nõue on määruse lisast välja jäetud, kuna see ei andnud lisandväärtust töö tegemiseks.
V.	Maaeluministeerium kooskõlastab eelnõu märkusega:	KeMi tegevus:
1.	Palume määruse § 11 lõikesse 1 lisada energia- ja ressursiauditite läbiviimise toetamise sihtgruppi tegevusala EMTAK A01 Taime- ja loomakasvatus, jahindus ja neid teenindavad tegevusalad, eelkõige taimekoodidega 0113 Köögivilja- ja melonikasvatus, juurvilja- ja mugulviljakasvatus, 0124 Õun- ja luuviljaliste puuviljade kasvatus, 0125 Muu puuvilja-, marjaning pähklikasvatus, 0130 Taimede paljundamine, 01191 Lillekasvatus ning 0163 Saagikoristusjärgsed tegevused, et sektor panustaks samuti ressursitõhususe tulemusnäitajatesse. 2021. aasta II poolaastal alanud kiire energiahindade tõus mõjutab kõiki ettevõtteid, sealhulgas toidu- ja joogitööstust ning põllumajandust. Ettevõtjatel tuleb üle vaadata võimalikud kokkuhoiukohad, et tõhustada energiatarvet ning seonduvaid kulusid. Energiaaudit on	Arvestatud. Muudatus aitab MEMil ÜPP raames investeeringuid tõenduspõhiselt toetada.

esimene samm liikumaks energiakulude kokkuhoiuks suunatud investeeringute poole.

Keskkonnaministri 28.06.2016. a määrusega nr 17 „Toetuse andmise tingimused meetme „Ettevõtete ressursitõhusus“ tegevuse „Energia- ja ressursiauditite läbiviimine“ jaoks avatud taotlemise kord“ annab võimaluse toetada energiaauditite tegemist ettevõtetel, kelle tegevusala EMTAK on C10 (Toidutööstused), kuid põllumajandustootjatel selline võimalus puudub.

Maaeluministeerium on seadnud eesmärgiks ÜPP raames toetada keskkonnasäästlikke investeeringuid, sh energiakokkuhoiu saavutamiseks katmikaladel või laopindade parandamisel. Energiakulude osatähtsus ulatus FADN andmetel 2020. aastal aianduse tootmistüübis kuni 12%-ni vahetarbimises, praeguse energiahinna tõusu juures võib see suurenda veel kuni 2 protsendi võrra. Katmikaiandus on keskmisest kõrgema energiamahukusega.

Katmikaiandusega tegeleb Eestis 2020. aasta põllumajandusloenduse andmetel 161 majapidamist.

Maagaasi kasutatakse katmikaianduses ca 9 mln m³ aastas, samal ajal kui 29 suuremat toidu- ja joogitööstust tarbivad ~28 mln m³ aastas. 2 (2) Loapinnad ja külmutus on oluline värske kodumaise köögi- ja puuvilja säilitamisel ning tarbijale pakkumisel ka hooajavälisel perioodil. Eestis on vähemalt 5 hektaril avamaaköögivilja, puuvilja- ja marjakasvatajaid kokku ligikaudu 200 ja vähemalt 50 hektaril kartulikasvatajaid 15. Eesti Maaülikooli uuringust „Toidujäätmete ja toidukadude teke Eesti põllumajanduses ja kalanduses“ selgub, et näiteks maasikakasvatuses on vajadus ja soov jahutustingimusi saagikadude vähendamiseks parandada. Kartulikasvatuses on üheks kao tekkepõhjuseks

	mitteoptimaalsed hoiutingimused ning 48% uuringus osalejatest peab säilitamis- ja hoiutingimuste parandamist oluliseks.	
--	---	--

Lisa. Standardiseeritud ühikuhinna analüüs ning rakendamise metoodika ülevaatliku- ja detailse ressursiauditi (ressursikasutuse analüüsi) tegemise toetamiseks